

LL Inntrøndelagen
Sendes kun pr. mail

Advokat MNA
Rolf Christensen
rchr@steinkjeradvokatene.no

Advokat MNA
Knut E. Ertsaas
ertsaa@steinkjeradvokatene.no

Advokat MNA
Anders Kjøren
ak@steinkjeradvokatene.no

Advokat MNA
Bertil V. Smalås
bvs@steinkjeradvokatene.no

Advokat MNA
Tanja B. Henderson
tbh@steinkjeradvokatene.no

Vår ref: 301318

Deres ref:

Steinkjer, 9. april 2019

NOTAT KNYTTET TIL GENERALFORSAMLING

Det vises til tidligere kontakt, herunder møte i går.

1. Endring av saksrekkefølge

Det er intet i veien for at generalforsamlingen beslutter å endre på rekkefølgen av de saker som fremkommer av saklisten. Dette gjøres i forbindelse med godkjenning av sakliste. Endring vedtas med alminnelig flertall.

Jeg tenker det kan være fornuftig med en endring slik at sak 8 behandles før sak nr. 7. I forhold til valg av avviklingsstyre, kan dette vedtas egentlig i neste generalforsamling. Det er avviklingen som trenger to generalforsamlinger, og ikke valget av avviklingsstyre.

2. Stemmevekt

Dette har være en diskusjon som har vært gjennomgående over en lengre periode. Vedtektene har ikke klart syn på dette. En avvikling er ikke regulert overhodet, og lovens ordning med 2/3 flertall er derfor naturlig å falle tilbake på. I tillegg må man her ta hensyn til at man må se hen til både 2/3 flertall både for venstrestemmer og for kapitalstemmer. Det er dette som også så vidt jeg kan se har vært inngangsporten tidligere.

Som tidligere gjør jeg oppmerksom på at det nok kan være forskjellig syn på dette punkt. Jeg viser dog til utredningen fra Schjødt, som deler mitt syn knyttet til oppløsning/avvikling. Jeg inntar vurderingen fra Schjødt her.

«Flertallskravet ved oppløsning er ikke regulert i Inntrøndelagens vedtekter. Utgangspunktet må derfor tas i aksjeloven § 16-1, som krever "flertall som for vedtektsendring". For Inntrøndelagen må det derfor ses hen til reguleringen av vedtektsendringer i vedtektene § 9 første ledd. Dermed er det krav om at to generalforsamlinger etter hverandre treffer vedtak med "2/3 fleirtal av røystene og lottane som møter".

Siden det bare er Venstre-medlemmer som har stemmerett på generalforsamlingen, må vedtak om oppløsning for det første ha tilslutning fra to tredeler av de Venstre-medlemmene som avgir stemme. I denne sammenhengen må det tas hensyn til at ingen aksjeeier kan ha mer enn 10 stemmer, inkludert fullmaktsstemmer. For det andre må de Venstre-medlemmene som stemmer for oppløsning, representere to tredeler av den aksjekapitalen som er til stede på generalforsamlingen. Dette betyr at aksjeeiere som ikke er Venstre-medlemmer, men som er til stede på generalforsamlingen, kan blokkere en oppløsningsbeslutning fordi deres deltakelse kan medføre at de Venstre-medlemmene som har stemt for oppløsning, representerer mindre enn to tredeler av aksjekapitalen. Paradoksalt nok bør aksjeeiere som ikke er Venstre-medlemmer, men som støtter en oppløsning, holde seg hjemme, fordi de ellers kan bidra til at flertallskravet ikke blir oppfylt.

Som det fremgår, kan det gi seg urimelige utslag dersom man tar vedtektene § 5 andre ledd og § 9 første ledd på ordet. Spørsmålet blir dermed om bestemmelsen i § 5 andre ledd må tolkes innskrenkende slik at også andre enn Venstre-medlemmer kan avgi stemme når det er tale om oppløsning og andre vedtak som krever flertall som for vedtektsendring. En slik løsning vil i tilfelle være i samsvar med aksjeloven § 5-18. Informasjonen fra styret til aksjeeierne i forbindelse med innkallingen til ordinær generalforsamling 18. april, tyder på at styret har lagt til grunn at aksjelovens normalregel skal gjelde for vedtektsendringer. Det innebærer i så fall at også aksjeeiere som ikke er medlemmer i Venstre, kan avgi stemme, dvs. at vedtektene § 5 andre ledd tolkes innskrenkende i denne relasjonen. I en situasjon der en streng ordlydsfortolkning av vedtektene kan gi seg utilsiktede og tilfeldige utslag, er det etter vårt syn mye som taler for at man baserer seg på aksjelovens normalløsning. Særlig gjelder det dersom det dersom det er denne tolkningen selskapet i praksis har lagt til grunn, jf. at andre enn Venstre-medlemmer fikk stemme over vedtaket om salg på generalforsamlingen 27. februar 2018.

Det kan spørres om det enstemmighetskravet som gjelder for endring av formålsbestemmelsen i § 2, også må gjelde for vedtak om oppløsning. Synspunktet må i tilfelle være at et oppløsningsvedtak har vel så stor betydning for selskapet og aksjeeierne som en endring av formålsbestemmelsen, noe som kan tale for at flertallskravet bør være det samme.

Etter vårt syn er det ikke grunnlag for å hevde at det skjerpede flertallskravet for endring av § 2 også gjelder ved oppløsning:

For det første følger *det ikke av vedtektenes ordlyd at det skal gjelde noe krav om enstemmighet* for oppløsningsvedtak. Etter vedtektene § 9 andre ledd er kravet om enstemmighet begrenset til "endring av § 2". Ifølge ordlyden skal det således ikke gjelde noe enstemmighetskrav for vedtak om oppløsning. Selskapsvedtekter skal i utgangspunktet tolkes objektivt, dvs. ut fra en normal språklig forståelse og i prinsippet uavhengig av hva enkeltaksjonærer kan ha ment. Særlig gjelder det når det – som i vår sak – er et betydelig antall aksjeeiere. Da er det lite rom for å legge vekt på hva enkeltaksjonærer kan ha ment når dette ikke har kommet til uttrykk i vedtektene. Momentet veier ekstra tungt når vedtektene er såpass gamle som i dette tilfellet, ettersom det da i praksis ikke vil la seg gjøre å finne ut hva aksjeeierne kan ha ment langt tilbake i tid.

For det andre *foreligger det ikke tilstrekkelig tungtveiende grunner til å tolke vedtektene utvidende*. Et vedtak om oppløsning kan riktig nok sies å være dramatisk for selskapet og aksjonærene. Det må likevel skilles mellom situasjonen ved fortsatt drift og situasjonen ved opphør av selskapet. Formålsbestemmelsene i vedtektene §§ 1 og 2 gir rammer for hvordan Inntrøndelagen skal drives, og er dermed knyttet til driften av selskapet. Så lenge selskapet er operativt, kan det gi mening at det skal gjelde et ekstra strengt flertallskrav for endring av § 2. Men når selskapet skal oppløses og gå over i en avviklingsfase, kan vi ikke se at det er grunn til å operere med et tilsvarende strengt krav for oppløsningsvedtaket. De interessene som § 2 skal verne om, gjør seg da ikke lenger gjeldende, i alle fall ikke med samme styrke.

For det tredje vil det *virke svært urimelig dersom en oppløsning av Inntrøndelagen skal fordre enstemmighet blant alle som deltar på generalforsamlingen*. I prinsippet vil en enkel aksjeeier da kunne blokkere et oppløsningsvedtak som de øvrige aksjeeierne er enige om. Det kan ikke ha vært meningen. Dersom aksjeeierne hadde ønsket en så uvanlig og urimelig løsning, måtte det ha kommet klart til uttrykk i vedtektene.

For det fjerde er *hensynet til minoritetsaksjeeiere allerede godt ivaretatt* ved at vedtakskravet i § 9 første ledd også skal gjelde ved oppløsning. I motsetning til det som følger av aksjelovens normalløsning, er det etter vedtektene krav om vedtak på to påfølgende generalforsamlinger. Og i motsetning til det som gjelder for øvrige generalforsamlingsvedtak i Inntrøndelagen, har også aksjeeiere som ikke er Venstre-medlemmer stemmerett, jf. vedtektene § 5 andre ledd.

For det femte er det *en presumsjon for at man i mangel av holdepunkter for annet skal falle tilbake på aksjelovens normalløsning*, dvs. at flertallskravet for oppløsningsvedtak skal være det samme som for vedtektsendringer, jf. aksjeloven § 16-1 første ledd. Som etter aksjeloven er det da den alminnelige bestemmelsen om vedtektsendringer man henvises til, og ikke til eventuelle særbestemmelser (i dette tilfellet for endring av vedtektene § 2).

Vi har etter dette kommet til at et vedtak om oppløsning krever to tredels flertall av stemmene og kapitalen på to påfølgende generalforsamlinger, og da slik at også de aksjeeierne som ikke er Venstre-medlemmer, har stemmerett.»

Min konklusjon blir følgelig at oppløsningen krever 2/3 flertall, av både venstre stemmer og kapital stemmer.

3. Behandling av sak om salg

I og med at man omgjør rekkefølgen, tenker jeg at det er riktig at generalforsamlingen som en forlengelse aksepterer at avviklingsstyret selger. Dette for å gi avviklingsstyret «ryggen fri» i forhold til salg. Det er en naturlig konsekvens av avvikling som da allerede er besluttet.

Med hilsen

Anders Kjøren
Advokat